

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 431/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici [REDACTED] a ulici [REDACTED], samospráva č. 1771, 1772, 1773, zastúpených predsedom predstavenstva Okresného správcovského bytového družstva [REDACTED] a podpredsedom [REDACTED], právne zastúpených advokátom JUDr. Bohuslavom Gelatkom, advokátska kancelária, Námestie SNP 17, Rajec, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu a prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 21/2017 z 1. augusta 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici [REDACTED] a ulici [REDACTED], samospráva č. 1771, 1772, 1773, o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. októbra 2018 doručené podanie označené ako sťažnosť vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici [REDAKOVANÉ] a ulici [REDAKOVANÉ], samospráva č. 1771, 1772, 1773 (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu a prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Sžk 21/2017 z 1. augusta (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali správnu žalobu na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu deň po uplynutí lehoty na podanie žaloby. Krajský súd o správnej žalobe sťažovateľov rozhodol uznesením sp. zn. 13 S 6/2016 z 10. januára 2017, ktorým žalobu sťažovateľov odmietol ako podanú oneskorene. Sťažovatelia proti označenému uzneseniu krajského súdu podali kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že ju zamietol.

3. Sťažovatelia v sťažnosti namietajú, že k zmeškaniu podania ich správnej žaloby došlo v dôsledku nepredvídateľnej udalosti, a to hospitalizácie ich právneho zástupcu v posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie ich správnej žaloby. Vzhľadom na odmietnutie ich žaloby krajským súdom ako podanej oneskorene a napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ktorým bola ich kasačná sťažnosť zamietnutá, sa sťažovatelia domnievajú, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu ich označeného základného práva na súdnu ochranu a prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

4. Sťažovatelia v závere svojej sťažnosti navrhli vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie ich označeného základného práva na súdnu ochranu a prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konania a prizná náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovatelia namietali porušenie svojich práv podľa označeného článku ústavy bez toho, aby k sťažnosti pripojili kópiu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ako aj dôkazy, ktoré by preukazovali ich tvrdenia, ktorými argumentujú v neprospech správnosti napadnutého uznesenia.

8. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu

a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

11. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v posudzovanom prípade sťažnosť trpí nedostatkami, ktoré majú za následok neúplnosť sťažnosti ako takej.

12. Závažným obsahovým nedostatkom sťažnosti je skutočnosť, že sťažovatelia k sťažnosti nepripojili kópiu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu ani žiadne dôkazy, ktorými by preukazovali svoje tvrdenia.

13. Ústavný súd preto v súhrne konštatuje, že sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, v predloženej podobe teda nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a ani osobitnú náležitosť podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

15. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľov nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

16. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky

právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

17. Pretože predmetná sťažnosť v tejto časti neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce kópiu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu ani dôkazy, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľov sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2018